

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Una nova invitació a la conversió

Aquest segon diumenge d'Advent, l'Evangel·li presenta un any més la invitació que Joan Baptista fa a la conversió. Fent-se ressò de les paraules del profeta Isaïes a l'Antic Testament, Joan demana obrir una ruta al Senyor pels solcs de la nostra vida i de la societat, i d'aquesta manera aplanar-li el camí per tal que tothom, també avui i aquí, pugui veure la salvació que ve de Déu.

Aquestes paraules del profeta ressonen en el cor de cadascú de nosaltres que des del baptisme hem rebut la vocació a l'apostolat i a la santedat, i se'ns demana que esdevinguem veritables missioners. El nou Pla Pastoral Diocesà promulgat fa poc temps dedica el seu primer capítol precisament a ser deixebles missioners cridats a la santedat. El papa Francesc, a l'exhortació *Evangelii gaudium* (2013) afirma: «somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial esdevinguin un camí adequat per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació» (núm. 27).

Precisament aquest nou Pla Pastoral vol donar respostes concretes a la realitat que vivim els cristians i que necessita ser evangelitzada. Per tal de fer-ho, la Paraula de Déu ens convida a la conversió de cor, una conversió que comença en l'interior de cada persona. Una conversió que ha d'anar acompanyada de la nostra formació per tal d'esdevenir deixebles missioners. Per tal de fer-ho, en aquest primer curs d'aplicació, l'acció que treballarem és: *oferir cursos de formació permanent per a laics i religiosos, per al primer anunci de la fe, sobre temes d'actualitat i de cara a tasques de responsabilitat a les comunitats*. He encarregat a una comissió diocesana preparar i oferir aquests cursos de formació per tal que es puguin realitzar a les parròquies, arxipresbiterats, moviments, etc.

Aquesta conversió també afecta al conjunt de la comunitat eclesial, ja que el papa Francesc demana que siguem una casa amb les portes obertes, que és precisament el títol del segon capítol d'aquest Pla Pastoral, dedicat a la dimensió celebrativa de l'Església. És una Església que surt a l'encontre de cada persona en la seva realitat concreta, però també una Església que convida a entrar, descobrir i experimentar la misericòrdia i l'amor de Déu. El Sant Pare en l'esmentada exhortació *Evangelii gaudium* ens diu que «l'Església està cridada a ser sempre la casa oberta del Pare. Un dels signes concrets d'aquesta obertura és tenir temples amb les portes obertes arreu» (núm. 47).

Les diverses accions previstes en aquest segon capítol incideixen en les celebracions eclesials i l'acolliment i l'acompanyament de

les persones; des de l'Eucaristia fins a la resta de sagraments, tot fent atenció especial a la seva preparació amb les persones que s'acosten a l'Església, i també a la formació específica dels agents de pastoral que les acullen. Aquest curs l'acció proposada en aquest àmbit és: *elaborar un directori diocesà per a la pastoral exequial*, tenint present que el moment de la mort té una rellevància singular i que l'acompanyament de la comunitat parroquial és significatiu ja que ajuda a mostrar l'esperança en la Resurrecció del Senyor i dona el consol de la fe als familiars.

Confio que amb l'ajut de tots i les orientacions d'aquests dos primers capítols del Pla Pastoral Diocesà continuem el nostre camí de conversió personal i comunitària i ens endinsem en la preparació dels camins del Senyor.

ENTREVISTA

Fidelitat a la Regla

LLUC TORCAL

Fra Lluç Torcal és monjo de Poblet i, des de fa tres anys, procurador general de l'orde del Cister, una responsabilitat que li dona «una gran riquesa veient altres formes de vida monàstica». Fra Lluç va pronunciar la lliçó inaugural de la Fundació Joan Maragall, amb el títol: «Conversió ecològica integral: una resposta creient al greu problema del canvi climàtic.»

La conversió ecològica integral és l'única resposta?

No és que sigui l'única; és que essent una conversió integral dona resposta a molts dels problemes que genera el canvi climàtic. És la recepta que integra totes les solucions possibles, perquè requereix una presa de consciència del que estem fent, del que està passant; i que ens fa pensar com podem ajudar a contribuir a pal·liar els efectes d'aquest canvi.

Com valora la situació del monaquisme cistercenc al món?

A Europa, la vida monàstica s'està extingint en la major part dels monestirs —en quedarien uns deu o dotze—. A l'Àsia, en canvi, està augmentant força; a l'Àfrica, els monestirs que tenim també funcionen bé. A Amèrica del Sud, la situació comença a ser complicada; mentre que als Estats Units tenim dos monestirs força vius. Per tant, en general hi ha esperança per la vida monàstica, tot i que deslocalitzada del continent europeu.

Com es viu aquest nou monaquisme, des d'Europa?

És un signe d'esperança que a l'Àfrica o a l'Àsia hi hagi monestirs amb 150-180 monjos i monges; però sempre requereixen una formació especial, perquè hi ha elements de la cultura pròpia que influeixen en la vida monàstica. Hi ha coses més de fons, com la concepció de Déu o la de la mateixa vida comunitària, que mereixen un esforç suplementari. La Regla de Sant Benet no es pot descafeïnar en allò que són els seus principis i valors, especialment la pregària, el treball i la vida comunitària.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Una aturada en el camí

Han superat de poc els cinquanta anys. En fa dotze que, cada any, un cap de setmana llarg, començat el divendres, es troben per fer una aturada en el seu dia a dia, deixant enrere la família, els neguits pel creixement dels fills, les ocupacions i preocupacions laborals, les inquietuds del moment social i polític. «Feliç l'home que venera el Senyor i estima de cor els seus preceptes» (Sl 112,1). Es lliuren a la meditació, la contemplació i la pregària. Aquest any ho han fet entorn del seguiment de Jesús, el ser deixebles. Aquestes són algunes de les seves reflexions:

«Perdó, Pare, perquè confio massa en les meves possibilitats i no tinc prou present la vostra misericòrdia. Perdó per tot el que m'allunya de Vós, pels moments en què em sento superior, millor que els altres; perdó per la falta de sensatesa, per les enveges, per no ser prou auster, per les crítiques gratuïtes... Gràcies per la vostra misericòrdia que m'embolcalla i em fa sentir pecador perdonat en les vostres mans. Per sempre!»

«Probablement, he fet del meu treball, del meu servei als altres, de les meves relacions amb les persones, més vida meva que del Senyor. Potser no he entès res o ben poc. Fes-me recórrer una vegada i altra el camí de la

conversió. Que torni a Jesús! Que el segueixi. Que visqui el lliurament a la seva voluntat. He de fer un pas més.»

«Jesús! La passió ha estat sempre un moment de difícil comprensió i encaix. La vida pública de Jesús m'ha captivat i m'ha mogut, malgrat els defalliments, incomprendiments i traïcions en el meu seguiment i superació personal. La creu ha esdevingut un moment difícil en recessos i pregàries. Fes que la comprengui acceptant la teva voluntat com a camí de plenitud. Donem més fe, més confiança, més llibertat. Amén!»

«Gràcies Pare pel do de Jesús! Ell ha fet que us coneguem, d'Ell hem après qui sou i com sou. Ens ha aprofitat a la vostra misericòrdia i al vostre amor. Gràcies, Jesús, per donar-nos a conèixer el Pare, per endinsar-nos en el seu amor, per oferir-nos el seu perdó generós que guareix i sana. Pare! Que visqui en la certesa del vostre amor. Que sigui fidel en el seguiment de la vostra Paraula. Que em deixi portar confiadament per l'alenada de l'Esperit. Dona'm esperança combativa.»

Arribà el diumenge a la tarda, moment de tornar al Natzaret personal, a la vida de cada dia. «Viu sense por de males noves, se sent ferm confiant en el Senyor» (Sl 112,7).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Meditación de Adviento: testigos humildes y decididos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En este tiempo de Adviento, apuntan alegres cánticos que dicen: «El Señor ha estado grande con nosotros y estamos alegres». Él nos ha salvado. Florecen las semillas de bien que Él ha puesto en nuestras vidas. Seamos testigos humildes y gozosos. Decididos, proclamemos nuestra esperanza.

Conscientes de la realidad de los sufrimientos que existen a nuestro alrededor, pero conscientes también de la pequeñez que se encuentra en nosotros mismos, seamos testigos humildes. Con la humildad que describía el Papa en una de sus homilias matutinas en la capilla de Santa Marta. Esta santa fue humilde en la vida cotidiana y tuvo el honor de servir al Señor. Según dijo Francisco, ser humilde «significa ser pequeño, como el brote pequeño que crece ca-

da día; pequeño porque tiene necesidad del Espíritu Santo para poder ir adelante hacia la plenitud en la propia vida». Una humildad que «es capaz, con la gracia del Señor, de aceptar las humillaciones».

Seamos testigos decididos y valientes, sin temor al qué dirán, con el deseo de cantar las alabanzas del Señor que, humilde y obediente, nos ha salvado. Seamos testigos que proclaman a los hermanos la alegría, la esperanza; testigos de la misericordia y de la ternura del Señor.

Junto a María, la Virgen Madre que espera la llegada de su Hijo, sintámonos sus hijitos. Ella sabe cómo ayudarnos a aplanar los caminos, a caminar decididos hacia el Señor, a ser testigos creíbles, humildes y decididos, para el bien de nuestros hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

10. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Dedicació de la Catedral de Terrassa. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació. Santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14].

Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Mervelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30].

Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic). Sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marino, prev. teatí.

13. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15].

Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19].

Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església. Sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13].

Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.)

[So 3,14-18a / Sl: Is 12,2.3-4bcd. 5-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Aícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

DIUMENGE II D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuës, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8-11)

Germans, sempre que prego per vosaltres, la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui.

Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigüeu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

✠ Evangeli segons sant Lluç (Lc 3,1-6)

L'any quinze del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà, ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

Lectura del libro de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, despójate del vestido de luto y aflicción que llevas, y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te concede. Envuélvete ahora en el manto de la justicia de Dios, y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos habitan bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». En pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia oriente y contempla a tus hijos: el Santo los reúne de oriente a occidente y llegan gozosos invocando a su Dios. A pie tuvieron que partir, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real.

Dios ha mandado rebajarse a todos los montes elevados y a todas las colinas encumbradas; ha mandado rellenarse a los barrancos hasta hacer que el suelo se nivele, para que Israel camine seguro, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado a los bosques y a los árboles aromáticos que den sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría, a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,4-6.8-11)

Hermanos: Siempre que rezo por vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Esta es nuestra confianza: que el que ha inaugurado entre vosotros esta buena obra, la llevará adelante hasta el día de Cristo Jesús. Esto que siento por vosotros está plenamente justificado: Os llevo en el corazón, porque tanto en la prisión como en mi defensa y prueba del Evangelio, todos compartís mi gracia. Testigo me es Dios del amor entrañable con que os quiero, en Cristo Jesús. Y esta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al Día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, para gloria y alabanza de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año decimoquinto del imperio del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea, y su hermano Filipo tetrarca de Iturea y Traconítide, y Lisanio tetrarca de Abilena, bajo el sumo sacerdocio de Anás y Caifás, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto.

Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Voz del que grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; los valles serán rellenados, los montes y colinas serán rebajados; lo torcido será enderezado, lo escabroso será camino llano. Y toda carne verá la salvación de Dios.»

Crida a la conversió

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Advent és temps d'esperança i també és temps d'aprenentatge. Jesús va voler tenir un mestre humà, un precursor que disposés Israel per tenir una religió perfecta. La perfecció que demanava Joan és la de l'amor. L'autèntic creient, per a Joan Baptista, és la persona que sap traduir la seva capacitat d'estimar en humilitat, en autoavaluació personal, en conversió.

Joan Baptista ens prepara per a la novetat de Jesucrist, que no rau a dir coses noves, sinó a viure la nostra religió amb una ona espiritual renovada, on la centralitat efectiva de les nostres vides l'ha tingui Déu. I Joan Baptista ens convida a fer aquest itinerari vers Déu i Jesucrist, el seu Fill.

Gràcies a la humilitat, vivim la bondat de Déu i la limitació de la nostra condició de criatures mortals. Per a Déu, tot és possible; per a nosaltres, en canvi, molt poca cosa és possible si no ve de la mà misericordiosa de Déu. La humilitat ens ajuda a reconèixer els valors dels altres i a ser receptius als èxits i capacitats del proïsme. Ser deixeble de Crist significa, doncs, aprendre dels altres, dels seus èxits, de les seves qualitats.

Gràcies a l'autoavaluació personal, podem reconèixer sincerament els nostres pecats i també les oportunitats que Déu provident ens ha proporcionat i que no hem sabut aprofitar. Ser deixeble de Crist significa aprendre, doncs, a descentrar-nos de nosaltres mateixos per donar cabuda volgutament a Algú més gran que no pas nosaltres. L'autoavaluació personal ens fa ser conscients de quines concepcions i quines motivacions ens han mogut a actuar, per orientar-les a Déu.

Gràcies a la conversió, retirem de la nostra vida allò que sobra per deixar espais i oportunitats perquè els altres puguin influir en la nostra vida i la meua mentalitat en allò que tenen de positiu, espiritualment i humanament, i ser capaç d'agrair-ho a Déu. Canviar de vida significa, en definitiva, reconèixer Déu en tota cosa bona i descentrar-nos del nostre propi interès. Significa que la confessió de fe i el baptisme van acompanyats després d'un actuar coherent amb l'amor de Déu que se'ns revela en el Senyor que ha vingut en la història, ve en el proïsme i vindrà gloriós al final d'aquest món.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 9, a les 12 h. Missa a la Catedral.

Dimecres 12, a les 11 h. Concert de Nadal de la Fundació Escoles Diocesanes i Parroquials. Lloc: Parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Dissabte 15. Comissió executiva del Moviment de Cursets de Cristiandat a Madrid.

Diumenge 16, a les 14 h. Celebració de Nadal de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la Província eclesiàstica a Barcelona. / **A les 19 h,** Pessebre Vivent de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

ge 18 de novembre es va celebrar la II Jornada Mundial dels Pobres i el cinquè aniversari de la creació de Càritas Diocesana. L'acte central tingué lloc al Recinte Firal de Sabadell. A les 13 h, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia i a les 14 h un dinar amb més de 900 persones de la gran família de Càritas.

1a Jornada «Em coneixes?» de portes obertes de l'Arxiprestat Sabadell Centre Sud. El dissabte 10 de novembre, les 16 parròquies de l'Arxiprestat Sabadell Centre Sud varen compartir un matí de convivència visitant la parròquia de Sant Feliu del Racó i l'ermita de la Mare de Déu de les Arenes. Cada any es visitarà una de les parròquies de l'arxiprestat.

Escola de Pregària per a Joves a Sant Cugat. El divendres 16 de novembre, Mons. Saiz Meneses va presidir l'Escola de Pregària per a Joves al Monestir de Sant Cugat. Hi participaren joves provinents de tota la diòcesi. El Sr. Bis-

be centrà la seva intervenció en l'Eucaristia, presència real de Crist que ens porta a l'Adoració.

Reunió del Consell Pastoral Diocesà. El dissabte 17 de novembre es va reunir el Consell Pastoral Diocesà sota la presidència del Sr. Bisbe. Es reflexionà sobre les implicacions del Sínode de Joves en la Pastoral Juvenil. I es presentà el nou Pla Pastoral Diocesà.

Confirmacions a Cardedeu. El dissabte 17 de novembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, celebrà la Missa a la

parròquia de Santa Maria de Cardedeu i confirmà un grup d'adolescents i joves.

Agenda

Recés familiar. «Viure l'Advent en família». Aquest diumenge 9 de desembre de les 11 a les 18 h, a la Casa Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui.

Exercicis espirituals per a tots. Dirigits per Mn. Eduard Martínez. Del 14 al 16 de desembre, a la Casa Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 i 697 840 559.

Solemnitat de la Dedicació de la Catedral. El dilluns 10 de desembre, tota la diòcesi celebra la festa de l'aniversari de la Dedicació de la Catedral del Sant Esperit. A la Catedral se celebra com a solemnitat. Hi haurà missa a les 8, 12 i 20 h.

Notícies

La diòcesi de Terrassa celebra la II Jornada Mundial dels Pobres. El diumen-

REMAD MAR ADENTRO

Una nueva invitación a la conversión

Este segundo domingo de Adviento, el Evangelio presenta un año más la invitación a la conversión que hace Juan Bautista. Haciéndose eco de las palabras de Isaías en el Antiguo Testamento, Juan pide que abramos una ruta al Señor a través de nuestras vidas y de la sociedad, y de esta manera allanarle el camino a fin de que todos, también hoy y aquí, puedan ver la salvación que viene de Dios.

Estas palabras del profeta resuenan en el corazón de cada uno de nosotros que desde el bautismo hemos recibido la vocación al apostolado y a la santidad y se nos pide que lleguemos a ser verdaderos misioneros. El nuevo Plan Pastoral Diocesano promulgado recientemente dedica su primer capítulo precisamente a ser discípulos misioneros llamados a la santidad. El papa Francisco, en la exhorta-

ción *Evangelii gaudium* (2013) afirma: «sueño en una opción misionera capaz de transformarlo todo, a fin de que las costumbres, los estilos, los horarios, el lenguaje y toda estructura eclesial se convierta en un camino adecuado para la evangelización del mundo actual más que para la preservación» (núm. 27).

Precisamente este nuevo Plan Pastoral quiere dar respuestas concretas a la realidad que vivimos los cristianos y que necesita ser evangelizada. Para hacerlo, la Palabra de Dios nos invita a la conversión del corazón que empieza en el interior de cada persona. Una conversión que debe ir acompañada de nuestra formación para llegar a ser discípulos misioneros. Con este fin, en este primer curso de aplicación, la acción que trabajaremos es: *ofrecer cursos de formación*

permanente para laicos y religiosos para el primer anuncio de la fe, sobre temas de actualidad y para asumir tareas de responsabilidad en las comunidades. He encargado a una comisión diocesana que prepare y ofrezca dichos cursos de formación a fin de que puedan realizarse en las parroquias, arciprestazgos, etc.

Esta conversión también afecta al conjunto de la comunidad eclesial, ya que el papa Francisco pide que seamos una casa con las puertas abiertas; este es precisamente el título del capítulo segundo del Plan Pastoral, dedicado a la dimensión celebrativa de la Iglesia. Es una Iglesia que sale al encuentro de cada persona en su realidad concreta, pero también una Iglesia que invita a entrar, y a descubrir y a experimentar la misericordia y el amor de Dios. El Santo Padre en la ya mencionada exhortación *Evangelii gaudium* nos dice que «la Iglesia está llamada a ser siempre la casa abierta del Padre. Uno de los signos concretos de esta apertura es tener templos con las puertas abiertas en todas partes» (núm. 47).

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Las diversas acciones previstas en este segundo capítulo inciden en las celebraciones eclesiales y en la acogida y acompañamiento de las personas; desde la Eucaristía hasta el resto de sacramentos, prestando una atención especial a su preparación con las personas que se acercan a la Iglesia, y también en la formación específica de los agentes de pastoral que las acogen. La acción propuesta en este ámbito para este curso es: *elaborar un directorio diocesano para la pastoral exequial*, teniendo presente que el momento de la muerte tiene una relevancia singular y que el acompañamiento de la comunidad parroquial es significativo puesto que ayuda a mostrar la esperanza en la Resurrección del Señor y da el consuelo de la fe a los familiares.

Confío en que con la ayuda de todos y las orientaciones de estos dos primeros capítulos del Plan Pastoral Diocesano continuemos nuestro camino de conversión personal y comunitaria y nos adentremos en la preparación de los caminos del Señor.